

[Melchior]

sagde jeg: »Det er vel bedre, at jeg lige undersøger Dem lidt, doktor.« Og hun sagde: »Ja men jeg er også på vagt her på tredje døgn uden andet end at have ligget herinde på en seng i nogle timer som tilkaldevagt i mellemtiden.« Og sådan noget forekommer stadig. Vi ved, at der er mennesker, som baserer hele deres levestandard på eksistensen af overarbejde, og det ville være et alvorligt indgreb i mange menneskers økonomi, som de har opbygget i en vis berettiget forventning om, at det vil kunne fortsætte sådan, ikke mindst inden for flere af de offentlige sektorer, fordi en meget stor del af deres indtægt hidrører fra overarbejde. Det ville være dejligt, hvis man kunne skride ind, således at dette overarbejde blev begrænset, både for at disse mennesker ikke skal pukle sig i stykker, og for at andre kan få det arbejde, som erved ville blive ledigt.

Imidlertid bør staten selv gå i spidsen. Jeg har den forventning til de statsansattes arbejdsgiver, finansministeren, at han måske i en kommende brainstorming sammen med arbejdsministeren og andre veltænkende mennesker kunne komme med nogle ideer, der virkelig kunne gøre noget ved den side af sagen.

Med hensyn til den private sektor er jeg helt enig med fru Grethe Fenger Møller og andre ordførere. Bl. a. under behandlingen af beslutningsforslag nr. B 67 fra kommunisterne, hvor dette jo også indgik i de 7 punkter, var der flere af ordførerne, bl. a. hr. Jens Peter Jensen, som argumenterede imod muligheden for at afskaffe, forbyde, overarbejde. Jeg er enig med disse ordførere. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre. Det ville for det første være inkvisitorisk, for det andet ville det være dyrt og upraktisk og slet ikke have de følger, som forslagsstillerne med de bedst tænkelige intentioner har tænkt sig.

Jeg vil gerne vise, hvor stort problemet er, ved at pege på en ting, som også i virkeligheden ligger i det, og det er ingen bebrejdelse til forslagsstillerne, at de ikke har inddraget dette. Der findes en meget stor kategori af vor befolkning, som har alt for meget at bestille, og jeg tænker her på kvinder, som er husmødre, både enlige kvinder og dem, der har mænd at skulle opvarte, og det er jo ikke så få, efter hvad alle undersøgelser viser, husmødre, som tillige har heldags udeerhverv. De har i virkeligheden, selv hvis de ikke har

overarbejde på deres arbejdsplads; mindst halvanden arbejdsdag. Så stort er problemet, men det er også et af de områder, hvor man næppe kan lovgive, men hvor man ved en mental opdragelse, om jeg så må sige, af hinanden og ved ofte at tage emnerne frem og drøfte dem med hinanden burde komme til en bedre erkendelse og en bedre måde at indrette sig på.

Formodentlig er der en tredjedel af dette lands befolkning, der har for meget at bestille, og så har resten sikkert et fritidsproblem, især i weekenderne. Dem er det også synd for. Når vi forhåbentlig inden for ikke så mange år får nedsat arbejdstiden yderligere, vil dette fritidsproblem selvfølgelig blive større og tvinge parterne på arbejdsmarkedet til at tage endnu mere alvorligt fat på dette overarbejdsproblem, således at den til rådighed værende mængde af arbejde ikke skal være alt for ulige fordelt.

Vi kan altså ikke medvirke i denne omgang, men vi glæder os alligevel til et udvalgsarbejde, fordi det måske kan bringe nogle tanker frem, der kan indgå i debatten, således at de værste fejl ved den måde, som vi nu bærer os ad på, måske kan blive afbødet.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg havde egentlig regnet med ganske kort at sige, at vi var sympatisk indstillet over for forslaget, og at vi ville støtte det, men jeg kan jo høre på debatten her, at der er mange ting, der griber ind i det. Vi kan risikere, som det er udtrykt, at få »ørerne i postkassen«, hvis vi gennemfører det, og der er også de stakkels mennesker, som har bygget hele deres eksistens på overarbejde, dem rammer vi jo også, ligesom de stakkels små virksomheder ikke kan klare problemerne, hvis ikke de kan få lov til at lade folk arbejde over.

Jeg må sige, at alt dette er i og for sig at snakke sig fra problemerne, for det er da rigtigt, at forslagets fremkomst hænger sammen med arbejdsløsheden, det hænger sammen med den situation, vi har. Men det er altså vores opfattelse, at alle de andre ting skal løses på en anden måde, de skal ikke løses ved, at man forhindrer gennemførelse af et forslag som dette; så vi kan støtte forslaget.